

LUKÁCS FLÓRA

Légtornász

Vörös kötelek közt tekeri testét.
 A vödör alján halak vergődnek.
 Nyakát a hevederbe akasztva,
 testét megfeszítve forog
 széttárt karokkal, hat méterrel a föld felett.
 A csirkék nyakát, combjuk közé szorítva
 vágják el, vér és sár
 szárad a cipőjük talpára.
 Fémkarikába és egy másik férfi combjába
 kapaszkodva forog körbe-körbe.
 Tömjénszaggal telik meg az orra,
 egy hosszú és forró kéz nyoma
 égeti a bőrét kilencedik éve.
 Egy neonkék üvegtál fölött
 pörög, lábfejével fröcsköli
 szertesét a vizet a térben,
 a fekete festék csíkokban
 folyik végig az arcán.
 Egy fröccsöntött műanyag lavórban áll,
 mossa le magáról a föld,
 a fű, az érintések maradékait.
 Meghajlás és tapsok után
 pólóban és farmerben járja a várost.
 Próbálja elfelejteni azt is,
 mire kéne emlékeznie.

Fehér

Az időben, a színtelen és felnemfogható időben
 egy meztelen nő sétál az úttesten,
 ragyogó fénnel robbantja szét az éjszakát,
 áttetsző, fehér a bőre,
 úgy remeg, mint körülötte a fák ágai.
 Léptei nyomán érezni
 a fenyegetettséget és az iszonyt.
 A látványa nem enged felejteni.
 Súlyja van a jelenlétnek,
 nem a lánynak, nem a testnek,
 a jelenlétnek.
 Átjárja a tudatot,
 nem hagy maga után semmit,
 csak a nyugtalanító, üres teret.

FOTÓ: KUSHAL MAZUMDAR

NÉVJEGY

Lukács Flóra Budapesten született, 1994-ben. Miskolcon nőtt fel, Budapesten él. A Pázmány Péter Katolikus Egyetem szabad bölcsészet szakán végzett esztétika szakirányon. 2019 óta az ELTE BTK Irodalom- és Kultúratudomány mesterszakát hallgatja, modern magyar irodalom specializáción. Versei jelentek meg az Apokrif, Pannon Tükör, Eső és Műút folyóiratokban.